

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 69. Fenelonus tanquam Quietismi reus apud Franciæ Regem denuntiatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

bus adhuc quatuor alios adjecerat, di- Sæc. XVII.
 lucidare aggressus, anno priori librum A. C. 1699.
 edidit, cui titulus: *Placita, seu Regulæ*
Sanctorum de vita interiore: Bossuetus
 vero postea eodem anno suum tracta-
 tum de Statibus orationis unacum lite-
 ris die decima septima Martii datis ad
 Innocentium XII. transmisit, cui etiam
 Pontifex die sexta Maij peramanter
 rescripsit.

§. LXIX.

*Fenelonus tanquam Quietismi reus a-
 pud Franciæ Regem denun-
 tiatus.*

Vix Feneloni Archiepiscopi liber pu-
 blicam lucem aspexerat, cum il-
 lico centum ora, centum calami ad-
 versus eum acrius quam contra Alco-
 ronum decertarent: Fenelonum abso-
 nis Guinoniæ delirantis phantasmatis
 patrocinari, ejus apologiam concinnare,
 damnatumque Molinosii Quietismum
 ex orco resuscitare, clamabatur ubique:
 quapropter Fenelonus, ut periculosi
 motus mala præverteret, prolixam op-
 pido instructionem Pastoralem edidit,
 in qua libri sui doctrinam explicare,
 animosque in diversa raptos conciliare
 nitebatur: attamen oleum affudit igni,
 atque ex proprio suo armamentario
 nova

Sæc. XVII. nova hostibus tela suppeditavit. Præ-
 A. C. 1699. primis Bossuetus hanc Archiepiscopi
 instructionem confutavit & varia scripta
 circa hanc causam edita colligens, suo
 adversario quatuor hæc dubia ex ejus
 libro dissolvenda proposuit. I. An li-
 citum sit desperare, suæque æternæ
 salutis sacrificium facere. II. Utrum
 generaliter sit permissum, imo & possi-
 bile, habere amorem a spe salutis &
 desiderio propriæ beatitudinis abstra-
 ctum eumque pro solo, qui perfectus
 & purus est, habere. III. An possit
 stabiliri certus status, in quo quis fer-
 me semper agat ex instinctu, exclusis
 omnibus actibus propria industria &
 conatu exercendis. IV. An admitten-
 dus sit status contemplationis, a qua
 Divina attributa tam absoluta quam re-
 lativa, necnon Personæ Divinæ, imo
 ipsemet Christus Dominus per fidem
 præsens excludi possint. Pluribus ad-
 huc aliis rationibus Bossuetus Fene-
 loni doctrinam & scripta impugnabat,
 ac Parisiensem Archiepiscopum, nec-
 non Episcopum Carnotensem eo ade-
 git, ut palam die sexta Augusti anno
 priori in sua *declaratione* detestarentur
 doctrinam, quam Fenelonus eis in suo
 monito ad librum *de Regulis* imputare
 videbatur. Insuper Bossuetus eun-
 dem vulgavit librum sub titulo *summa*
doctri-

doctrinæ Archiepiscopi Cameracensis &c. Sæc. XVII.
 in quo ejusdem interpretationes refel- A. C. 1699.
 lebat, Fenelonus tamen vicissim qua-
 tuor epistolis tam Episcoporum decla-
 rationem quam Bossueti summam con-
 futavit; cum vero Bossuetus mutuis hisce
 velitationibus & contrario partium itu-
 dio animos exasperari, nullum tamen
 malo remedium afferri cerneret, Fran-
 ciæ Regem accessit, eidem exponens,
 a Fenelono Quietismi errores, & Guyno-
 niæ deliria innovari: Ad hæc infremuit
 Rex, summopere dolens, quod Prin-
 cipes Nepotes suos, necnon Camera-
 censem Ecclesiam novo alterique Mo-
 linosio confidisset; mox igitur Archi-
 episcopi librum maturo examini subjici
 jussit: Eruuntur inde plures propositio-
 nes doctrinis, de quibus eo tempore
 tam Doctores in cathedris, quam fœ-
 minæ in gynæcæis, suas quisque cen-
 suras proferebant, oppido consonas.
 Enimvero Fenelonus librum suum ab
 omni erroris labe vindicare nitebatur,
 e contrario autem Bossuetus damna
 inde emergentia pro viribus exaggera-
 bat: decernitur tandem ad concilian-
 dos animos mutuum utriusque partis
 colloquium, Fenelonus autem rem lon-
 gius protrahi, nec tamen componi pro-
 spiciens, Regem adiit, supplex, ut
 causam suam ad summum Pontificem de-

de-

Sæc. XVII. devolvere, ac Romam proficisci, sibi
A. C. 1699. liceret: Annuit quidem Rex, ut to-
 tum negotium Pontificis decisioni re-
 linqueretur, inhibuit tamen, ne Ar-
 chiepiscopus pedem e Francia moveret:
 paulopost per Bovillierum Ducem Fe-
 nelono addictissimum eidem significari
 præcepit, ut ex Aula ad suam Diæce-
 sin reverteretur, donec Parisios redire
 jussus esset: Comperta hac Regis vo-
 luntate Meldensis Episcopus quanto-
 cius Abbatem Bossuetum Nepotem
 suum unacum Theologo quodam Ro-
 mam decrevit, Fenelonus vero suæ
 causæ minime diffusus, per literas sese
 purgare nitebatur, in quibus exposuit,
 quod in suo libro, amoris actum in
 seipso continuo permanentem ac nun-
 quam iterandum, nunquam stabilire
 intenderit nec alias virtutes exer-
 cendi necessitatem exclusit, imo e-
 tiam rejecerit perpetuam contempla-
 tionem nulli interruptioni vel distra-
 ctioni etiam involuntariæ obnoxiam,
 aut omnis voluntatis ad exercendos
 actus salutes conantis exclusivam,
 nec aliam admiserit quietem præter
 illam pacem, qua ex Spiritus sancti
 unctione anima simplicem & perfectam
 unionem cum Deo habere existimat
 minus vero a perfectissimo etiam con-
 templationis gradu exulare fecerit spem
 salu-

salutis æternæ &c. Paucis post die-
 bus Fenelonus librum suum latine red-
 ditum unacum hac explicatione at-
 que Ascetarum sententiis ad Pontifi-
 cem transmisit, cunctaque ejus judi-
 cio subjecit.

Sæc. XVII.
 A. C. 1699.

§. LXX.

*Cameracensis Archiepiscopi liber exami-
 natus, damnatusque.*

Non deerant, qui Bossuetum, præ-
 valente animi aversione, in sua
 censura limites moderationis, exacti-
 que judicii excessisse, eumque ob im-
 modicum Fenelonianam charitatis pu-
 ritatem deprimendi æstum in opposi-
 tum defectum impegisse, ac nimium
 spem erexisse arguerent: hoc vitium
 Carnotensis Episcopus Bossueto palam
 exprobravit, rogavitque, ut cautius
 mitiusque ageret: quapropter Bossue-
 tus pro sua, qua excellebat, animi
 docilitate multum postea de sua remi-
 sit sententia, quo prius amorem Dei
 super omnia sine respectu ad proprium
 commodum vel metum esse possibilem,
 negare videbatur: igitur ex Feneloni
 libro præcipue duodecim illas dunta-
 xat extraxit propositiones, in quibus
 Authorem stabilire putabat habitualem,
 ac continuo permanentem amoris puri
 statum,

*Argentre
 Coll. Jud.
 t. 3. p. 402.
 Collect. Con-
 cil. Hard.*